

Que és Música

Que és Música? Les fe-
res de les escoles responen
que és "l'art dels sons." Però així és
dir ben poca cosa. Putxet fóra més
justa definició dient "La música
és una bona xicoteta." Perquè una
xicoteta s'enten que és bona, i
per tant és més o menys bo
música; és acil, remil·la
els raigs del sol "a les
flors; munta amb tota la il-
lució de la vida, i llavors
una bona xicoteta es diu el
a continua dir d'una nena
i així la diu qualsevol
més que la definició acadè-
tica; i a conta què és i virtut

d'aquesta cosa alada que en
 diem mímica. Però una
 bona xicota encara té al-
 tres analogies amb el
 nostre art; per una bona
 xicota també s'entén una
 noia tan bona, tan bona
 que tot ho tira al bon costat,
 que és massa innocent
 i que així la portu a valter
 a ser víctima de moti-
 lates i traïdories. I amb
 així tremble i trembla
 la mímica; perquè aquest
 art del canó és a valter tan
 bonificat que el home li
 ha fet el paper de pallasso,

i d'altres cores pitjors.

Aquesta bona xicola ^{de la muniça,}
té el cor tan dolç, i tan bona
de parerment, que ella ser
rirola i incorne del euhem
un-re en cap, cosa fera
de la llei de Déu; però com
que és tan maca i suavia
i flexible a tot el farseu,
així que la Coquina, des
vols la bona nua perd
tut el llustre habitual, tot
allò per lo qual els homes
l'honren flectada de divins,
i es presenten a ella com
bons qualreus, guals i
dela gallegia i molt altres

del home. Oh la dolça
 amiga nostra en un anat
 a parar sem un estat emi-
 bornada pel seu q' cloraclo
 vernaç, vulgar i estúpido!

Oh la mítica bona noia
 feticuada, i estimada p'la una
 mateixa cora amb les cíniques
 i antè enamorades de l'ideal
 suprem que tan cl'ella
 mítica l'expressió de l'anima
 divi: la mítica, espuma de
Patetisme Parasels, de la
 boqueron mítica de Vito
 ria, de la mítica mítica,
 una de Baer, i oh la bona

una mítica beta gran
 senyera, mare d'elles
 immortal, beta llúcia de
 el i terra. I la bona
 nova beta gràcia de Morant
 del gran instant proclamat,
 l'escandescència que couent
 el sang del mar el
 convertir en as pur
 de vida noble, ^{amb redemptor} i redemptor
 de la malícia humana.

La mítica bona nova beta
 s'atura amb Mayda, beta
 Uucilla camperola, virtut
 la sinceritat i humilitat
 més simple i pacífica, més

B

Contrària a l'art inflat de les
circulacions més modernes

La música bona mai feta en
llegenda alegria de la vida
innocent, del vent en joc
de Deu i de natura; el verd
i camps verds, amers curres
pant sense verges ni unyal.
Música avarada pel poble
estranyat pel l'art modern, i
estimada pel que enguerra la
presença i simplicitat de l'edat
primera. La Música mestra
de Beethoven, del gran, s'ord ser
la oridària que ~~estremu~~ ^{postura} ~~allis~~
de l'ànima ~~la~~ ^{movent} ~~de la~~
il·luminació amb la baixa realitat, de

sentiment?
la prauca del bell'infinit
amb la mesquina limito
iò' quaticl'una d'aquesta
vida. o hi la bona veia
mura feta noble expresio
de l'anhel dels humans
per la felicitat, i i'n llangu
na.

Pero mona bona xicota, la
mura, tot i' no ven i' a tot
es dollesa. aixi' ~~tot~~ qualqueval
dino cridaire, amb bona gassa
mella, li fa per garzote, estru
nge, ~~but li mulla~~ dedau
tant li els muriment, gocios
del seu camina ~~gocis~~ que e'
el ritme expresio de vida, allan

gant es vers arutz com
 un caet immòvil en el
 sènit, lent la ploma: immo-
 bil com una històrica,
 fet de que es bebaus,
 "es peixat amb el mal
 gust es quedin beca ho-
 dat: "bells de ximplers.

Obleu nua! i tan li tan
 cantar (i tanger ardentia,
 amb aquells arrosaments
 sentimental, i tan lentissim,
 quina sangatà me' curi!

I la mímica de la vedat
 cantant i ballant, ^{la mímica} de tota
 la varietat i revistes, alerta
 bona veia, ligue a aquest

artistes! que no canten;
 aquets músics que no toquin;
 les vedetes que recitin
 noms ^{aquelles} ~~les~~ poques vultes i
 els músics que no canten
 ni bufin, que per ser
 de clowns en tenen
 gran amb el p^{er}; ^{per a una} el
 p^{er} que vivin més encara
 més vells, més xins,
 o més negres; el violí que
 s'arqui un carbonó s'esca
 ben fi; la trompeta que
 s'arxí un uel d'ele
 fant per a fer de ronya; el
 furiat una barça de bar

per a tornar millor, i
 el saxo i el diu de
 la colita que esclouen un
 ase i orenet perquè han
 mant ben fi i tant merta-
 ment sentimental, aules
 de commuane als balla-
 dors de la dansa moder-
 na i similia, aquesta
 colita mure vers, no més
 amb estupes, amb bruch
 i cits bestial, veu l'i-
 cecel per ballar modern
^{part de} per la mortu i orenet, ple
 en a resar del porsu be-
 tial. I allavors la mortu

17
bona miera, la miera
no li tindrà res que ven
re; no en certaria molta
falta i desprecada de qual
feralcura, allorau la
bona xicota restaria sola
ment venienta de la
dismitat humana ^{com munda} al rit
me de la bellesa acustica.

Que es miera?

Una bona xicota que deve
quede es miera bona, ~~menys~~
tan bona que

Ai, Senyor! Moltes cores, mona
cores!

Que és música ?
~~~~~

Les teories de les escoles responen que la música és " L'art dels sons ". Però aixó és dir ben poca cosa. Potser fóra més justa la definició dient: "La Música és una bona xicota". Perque una bona xicota s'enten que és jove i per tant més o menys bonicoia; és àgil, sensible als raigs del sol i a les flors; parla amb tota il.lusió de la vida i aixó ja diu quelcom més que la definició escolàstica; ja conta gràcies i virtuts d'aquesta cosa alada que en diem música.

Peró una bona xicota encara té altres analogies amb el nostre art: per una bona xicota també s'enten una noia tan bona, tan bona, que tot ho tira al bon costat, que és massa innocent, i que aixó la porta, a voltes, a ésser víctima de malifetes i traidories. I amb aixó també se sembla a la música; perque aquest art dels sons devegades és tan bonifici que els homes li fan fer el paper de pallaso i d'altres coses pitjors.

Aquesta bona xicota, la música, te el cor tan dolç, és tan

pura de pensament, que ella per si sola és incapaç d'enbrancar-se en cap cosa fòra de la llei de Déu; però com que és tan maca i graciosa i flexible a tots els aires que la toquin, devegades la bona noia perd tot el llustre baptismal, tot alló per lo qual els homes l'havien tractada de divina; i es presenta allavors com dona qualsevol, garbuix de la grolleria i mals instints dels homes. Oh la dolça amiga nostra on ha anat a parar quan ha estat ensibornada pels seus adoradors sensuals, vulgars i estúpits !

Oh la música bona noia festejada i estimada, feta una mateixa cosa amb les ànimes santes enamorades de l'ideal suprem, que fan d'ella l'expressió de l'amor diví; la música esposa de l'angèlic Palestrina, expressió de la foguerada ~~rustica~~ ^{mus.} de Victòria, de la pietat viva i profunda de Bach. Oh la bona noia música feta gran senyora, mare de bellesa immortal, feta llaç de cel i terra.

La música bona noia feta en Haydn alegria de la vida innocent, del viure en gràcia de Déu i de natura; cel seré i camps verdosos; amor correspost sense neguits ni nuvols. Música menyspreuada pels paladars estragats per l'art modern, i estimada pels que enyoren la grescor i simplicitat de l'edat primera. La Música feta gràcia de Mozart, del

gran infant prodigiós, la innocència que tocant el fang del món el converteix en or pur de vida noble, en redemptor de la malícia humana. La música mestressa de Beethoven, del gran sord per la cridòria que portava a dins de l'ànima, per la lluita de la il·lusió amb la baixa realitat, de la pruija del sentiment de l'infinit amb la mesquina limitació quotidiana d'aquesta vida. !Oh la bona noia música feta noble expressió de l'anhel dels humans per la felicitat, ai, tan llunyana!

Però massa bona xicota, la música; tot s'ho creu i a tot se doblega. Així qualsevol divo cridaire amb bona gamella, li fa fer ganyotes estranyes desbaratant-li els moviments graciosos del seu caminar (que és el ritme expressió de vida), i allargant els sons aguts com un coet immòvil en el zènit; fent-la plorar i sumicar com una noia histèrica; tot perquè els babaus i els peixats amb el mal gust es quedin boca badats i folls de ximpleria. !Pobre noia! I quan li fan cantar tangos argentinos, amb aquells arrossegaments sentimentals tan fastigosos? Quina ganyota més cursi!

?I la música de les vedettes cantant i ~~ballant~~ ballant i de totes les revistes i varietes? Alerta bona noia, di-

gues a aquests artistes que no cantin i a aquests músics que no sonin. Les vedettes que recitin només aquelles poques soltes, i els músics que no toquin ni bufin, que per fer de clowns en tenen prou amb el jazz, però amb un jazz que sigui encara més sorollés, més xino, més negre. El violi que rasqui un carbassó resec ben fi; la trompeta que s'arregli un uial d'elefant per a fer de soprà; el trombó una banya de bou per a roncar millor, i el saxofó, el divo de la cobla, que eduqui un ase jovenet perquè bramant ben delicadament i fent portaments sentimentals acabi de commoure als balladors de la dansa ~~simiesca~~ moderna simiesca. Aquesta cobla sense sons, aquesta orquestra moderníssima composta no més que amb esbufecs, amb bruels i crits bestials serà l'ideal pels balladors moderns, aquesta part de la nostra joventut, plena a vessar de la pruija irracional. I allavors la música, la bona noia, no hi tindrà res que veure, no en restarà maltractada i desfressada d'una qualsevolcosa. Allavors la bona xicota restarà solament serventa de la dignitat humana commoguda al ritme de la bellesa verament musical.

Que és música?

Les teories de les escoles ^{responen} ~~diuen~~
 que la música és « L'art dels
 sons. » Però així és dir ben
 poca cosa. Potser ^{fora} més justa la
 definició diu: « La Música és
 una bona xicota. » Perque una
 bona xicota s'enten que es jove
 i per tant més o menys bo-
 nicia; es àgil, sensible als
 raigs del sol i a les flors;
 parla ~~amb~~ amb tota ~~la~~ il·lu-
 mi de la vida; i així ja ~~la~~
 diu qualcom més que la defi-
 nició escolàstica. ~~Ja~~ conta gràcies
 Ja

i virtut; d'aquella cosa alada
que en diem mísica.

Però una bona xicota enca-
ra té altres analogies amb el
nostre art: per una bona xi-
cota també s'enten una mica
tan bona, tan bona, que tot
ho tira al bon costat; que és
mossa innocent, i que això
la porta, a voltes, a ésser rei-
tina de malifetes i traïdo-
ries. I amb això també se
sembla a la mísica; perquè
aquest art dels sons devega-
da és tan bonifaci que els homes
li fan fer el paper de pollanxo i
d'altres coses pitjors.

3

Aquesta bona xicota, la miqueta,
te el cor tan dolç, és tan pura
de pensament, que ella per si
sola és incapaç d'enfocarse
en cap cosa fora de la llei
de Déu; però com que és
tan maca i graciola, i flexi-
ble a tot els aires que la
toquin, denegades la bona via
perd tot el clúster baptismal,
tot allò per lo qual els homes
l'havien tractada de divina;
i es presenta allavors com
dona qualsevol, gaudint de
la grolleria i mals instints
dels homes. Oh la dolça amiga
nuestra on ha anat a parar
quan ho estot enrihornada

pel·ls seus adoradors sensuals,
vulgars i estúpids!

Oh la música bona noia
fetejada i estimada, feta una
mateixa cosa amb les ànimes
santes, enamorades de l'ideal
suprem, que fan d'ella l'ex-
pressió de l'amor diví; la mú-
rica espora de l'àngel de Pale-
stina, de la seua expressió de
la fornerada mística de
Victòria, de la melòria ~~profunda~~
leina i profunda de Bach. Oh
la bona noia música feta gran
senyora, mare de bellera
immortal, feta llac de
cel i terra.

La música bona noia feta en
 llayden alegria de la vida inno-
 cent del viure en gràcia de
 Déu i de natura: cel verè i
 camps verclous: Amor corres-
 port sense neguits ni nuvol.
 Música menyspreuada pels
 paladars estragats per l'art modern,
 i estimada pels que engoren
 la preser i simplicitat de
 l'edat primera. La música
 feta gràcia de Mozart, del
 gran infant prodigiós, la in-
 nocència que tocant el fang
 del mon el converteix en or
 pur de vida noble, en re-
 deemptor de la malícia huma-
 na. La música mestrena de
 Beethoven, del gran sord per
 la cridoria que portava adins

de l'ànima, per la ~~il·lusió~~
 lluita de la il·lusió amb la
 baixa realitat, de la prauja
 del sentiment de l'infinit
 amb la mesquina limitació
 quotidiana d'aquesta vida.
 'Oh la bona música m'era
 música feta noble expressió
 de l'anel dels humors per
 la felicitat, ai, tan llunyana.

Però massa bona xicota, la
 música! Tot i'no creu i'a tot
 se doblega, així Guineuol divo
 cridaire, amb bona gargamella,
 li fa fer gambotes estranyes,
 desbaratant-li els moviments
 graciosos del seu caminar,
 (Eue és el ritme expressió de
 vida,) i allargant els sons agut

7
com un coet immòvil en
el sènit; fent-la plorar i
murmurar com una histèri-
ca; tot perquè els babaus i
els pleixats amb el mal gust
es quedin boca badats i fells
de ximpleria. ¡Pobre noia! i
quan li fan cantar tancigues
argentinas, amb aquells arros-
segaments sentimentals, tan
fastigosos? ¡Quina gangota
més cursi!

i i la música de les vedettes
cantant i ballant, i de totes
les revistes i varietés? alerta
bona noia, dignes a aquests arte-
tes (~~no~~) que no canten a aquests
múrics que no ~~toquin~~ sonin. Les

8
vedette, que recitin noms,
aquelles poques soltes, i els
miris que no toquin ni bufin,
que per ^{fer} de clowns, en tenen
prou amb el jazz, però amb
un jazz que sigui encara
més sorollós, més xino,
més negre. El violí que son-
qui un carbasso' reseu ben
fi, la trompeta que s'arre-
glí un uial d'elefant per
a fer de soprà, el trombó una
banxa de bou per a roncocar
millor, i el saxofo, el divo
de la cubla, que eduqui un
are joveret perque bramant
ben ^{delicadament} i fent portament, sen-
timentals a calir de commoure

els balladors de la dansa
moderna xiniessa. Aquesta
cobla seure sana, aquesta or-
questina moderníssima com
porta no més, que amb esbu-
fcs, amb brucs i crítics,
tals serà l'ideal per ba-
lladors moderns, aquesta
part de la nostra joventut
plena a vessar de la pruja
irracional. D'allevors la
nostra mítica, la bona noia,
no hi tindrà res que veure,
no en restarà maltractada,
i dispensada de una qual
penalcora. Allevors la bona
xicota restarà solament

serventa de la dignitat hu-
mana commoçada
al ritme de la bellesa
verament musical.

Guil·lèlmet

Que és Música?

Article publicat a
la Revista Cultura de la
donna

